

סגל, איתן

איתן, בן רחל ויצחק, נולד ביום כ"ד בסיוון תש"א (28.6.1951) בקיבוץ מבキעים. הוא למד בבית-הספר הייסודי "יוחזקאל" באשקלון ואחרי-כך המשיך ולמד במחזור הראשון של הפנימייה הצבאית שליד הגמנסיה העברית "הרצליה" בתל-אביב, בмагמה הריאלית. הוא סיים את לימודיו בה כחניך מצטיין. מנעוריו היה איתן בעל מרצן ומלא חיים. הוא היה חבר פעיל בפרלמנט הנוער ובכל אשר עשה, בחר לעצמו את מסלול העשייה

הקשה, השתדל הרבה ולרוב השיג הישגים נכבדים. מפקדיו בפנימייה הצבאית אמרו עליו, ש"היו בו יושר, ענווה ורצינותו, המתווכים בחיקוק טוב. היה לו כוח רצון נדר ורצון עז לעוזר לכל אדם. הוא מלא כל חפקיד במלואו. תמיד היה מסודר מאד, והקפיד על הופעתו ועל התנהגותו". איתן היה בעל נפש רגישה, אהב אמנות וbijoud מוסיקה, ניגן בכינור ונמנה עם נגני התזמורת של הפנימייה. הרבה תחומי התעניניות היו לו, כפי שהעיד על עצמו: "מרובים שטחי ההחטניות שלי – אני מעדיף לעסוק בעיסוקים השונים כאשר הרוח המתאימה שורה עלי. יש שאני אוהב לראות צירורים 'סטנדרטים', כמו אישת יושכת, סל-פרחים וסל פירות, ויש שמתחשק לי לראות צירורים משגעים ופסיכודליים. אני אוהב לחזות בפיסול המודרני, ואני אוהב מאד מוסיקה צעירה (עם הרבה קצב בפניים). אני אוהב לשמעו מוסיקה, כל מוסיקה. קלASICת וקלאסית קלה. הכל לפי מצב הרוח. אני אוהב לרקוד, ואני אוהב לטיליל, אך בדרך כלל ללא מטרה מוגדרת. בזמן החופשי אני קורא ספרים, בעיקר על החיים כחויתם". הוא היה חברותי, ישר והוגן מאוד, דובר אמת ואהרא. על אופיו שלו כhab באחד ממכחתייו: "הקשיחות קשה עלי. מטבטי אני קשוח, ולהכריה את עצמי לנוכח כך קשה לי מאד. אני אתנהGA תמיד על-פי אופי... אין כל חשיבות בכך – להיות נחמד או לא נסבל. כל שחשוב הוא – אם שלם אני עם עצמי".

איתן גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1969 והוצב לחיל השריון. כבוגר הפנימייה הצבאית נשלח ישר לקורס למקצועות טנק "פטון", ואחרי-כך לקורס מפקדי טנקים. בהמשך מסלול קידומו נשלח לקורס קצינים ואחרי-כך לקורס לקציני שריון. הוא היה קצין חרוץ מאוד, מסור ופעלהן, דאג הרבה לפקדיו ופלוגתו הייתה הפלוגה המצתינית בגודו. מפקדיו כתבו עליו בחוחות דעתם: "איתן הוא קצין בעל יזמה ורצון להתקדם. יש לו כושר הדרכה והוא בעל מקצוע טוב. הוא יעיל בעבודתו, מסודר מאוד, ומשתדל לבצע כל חפקיד במרחב יכולתו". בשל כישוריו אלה נתמנה בראש לשכתו של האלוף אלברט מנדרל ז"ל. על חלקו בפעילות המבצעית הוענק לו "אות השירות המבצעי". לאחר שחמה התקופת שירות החובה שלו התנדב לשרת בצבא הקבע. שבועות אחדים לפני שנפל נשא את חרבחו עמיית לאישה. מלחתה يوم ה毅. שכוריות מצאה את איתן בחווית כינוי, שם השתחף בקרבות הבלימה נגד המצרים. ביום י"ז בחשורי תל"ד (13.10.1973), נפל בקרב מערבית לצומת הגידי. טיל פגע ברגם"ש הפיקוד ואיתן נפגע ונ נהרג במקום. יחד עם האלוף מנדרל. הוא הובא למנוחת-עולםם בבייח-העלמין בקרית-שאלון. השאיר אחריו אישת, הוריהם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

משפחתו הוציאה לאור ספר לזכרו ובו דברים על דמותו, דברי זיכרונות, מכתבים וചצלים.